

N:o 34.

Af herr **P. G. Petersson** i Brystorp, om ändrad lydelse af § 14 riksdagsordningen.

Enligt regeringsformen eger svenska folket sin urgamla rätt att sig sjelf beskatta, och att denna beskattning skall utgå genom åtagande af bevillning. Men nu förhåller sig så, att en del, som erlægga skatt efter bevillning, icke ega någon rätt i beskattningsfrågor, ty de sakna politisk rösträtt, hvilket ingalunda kan vara rättvist, ty med skyldigheter böra väl äfven följa rättigheter, hvadan efter mitt förmenande alla välfräjdade och till myndig ålder komne personer, som erlægga skatt till staten efter bevillning, äfven bör tillkomma politisk rösträtt, men, efter hvad sig visat under föregående riksdagar, är icke att förvänta att i så vidsträckt mån för närvarande vinna bifall, och vill jag därför inskränka mig till följande hemställan,

att Riksdagen måtte antaga att hvila till vidare grundlagsenlig behandling följande förändrade lydelse af 14 § riksdagsordningen:

»Valrätt tillkommer inom den kommun, der han bosatt är, en hvar i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad man, hvilken antingen eger eller med stadgad åborätt innehafver jordbruksfastighet till ett taxeringsvärde af minst 500 kronor eller annan fastighet på landet till ett taxeringsvärde af minst 1,000 kronor, eller fastighet i stad till ett taxeringsvärde af minst 500 kronor, eller för lifstid, eller för minst fem år arrenderar jordbruksfastighet till taxe-

ringsvärde, ej understigande 3,000 kronor, eller ock till staten erlägger bevillning för en till minst 500 kronor uppskattad årlig inkomst.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 24 januari 1889.

P. G. Petersson.

N:o 35.

Af herr **O. Andersson** i Hasselbol, *angående ändrad lagstiftning rörande byggande och underhåll af utfarts- och byvägar.*

I allmänhet befinna sig utfarts- och byvägar uti ett otidsenligt skick. Detta beror merendels på den ofullständiga lagstiftning i ämnet, som förefinnes. Och för den skull en allvarlig maning till lagstiftaren att afhjelpa denna brist genom en mer bestämd och tydlig lagstiftning i detta ämne, äfvensom att derigenom förekomma en allmän berättigad klagan öfver denna brist i lagstiftningen, hvarigenom många tvister skulle biläggas, enär en hvar då visste sin rättighet och skyldighet, samt en förbättrad samfärdsel å landsbygden kunde åstadkommas.

De knapphändiga lagbestämmelser rörande byvägar finnas i byggningsabalkens 4 kap. 1 § och i gällande skiftesstadgans 66 §, som stadgar huruledes vägar i by läggas skola. Äfvensom kongl. förordningen af den 29 januari 1850 om vägbyggnadsskyldighet i vissa fall, hvarjemte kongl. resolutionen af den 8 januari 1735 § 8 mom. 3 angifver, hvilka som skola underhålla byvägar, äfvensom att tvister om anlägg-